

Pasin Palstat - viikko 20

"...PUHUIVAT JOSTAKIN JEESUKSESTA, JOKA ON KUOLLUT MUTTA JONKA PAAVALI VÄITTÄÄ ELÄVÄN." Apt.25:13-27

Festus kertoo Agrippalle Paavalista

Paavali oli oikeuskäsittelyn riepotelavana ja voimme vain kuvitella, millaisia tuntemuksia hänellä oli. Pari vuotta oli vankeutta takana ja jälleen raju viha Jeesuksen Kristuksen evankeliumia vastaan nosti päätään. On, kuin olisi jokin henkivalta, joka riepotteli tuon ajan ihmisiä. Samaa voimme nähdä omasakin ajassa. Tietyistä asioista ei sovi puhua, ainakin yhä edelleen usko Herraan Jeesukseen Kristukseen synnyttää syvä halveksuntaa. Kuinka eräänä päivänä hävettääkään ja nolottaakaan pilkkaajia ja kristittyjen vainoajia - kun kaikki lopulta paljastuu ja totuus tulee esille?!

Toisinaan ihminen luulee saavansa käyttää valtaansa mielivaltaisesti. Poliitikassa voi aina nähdä oman edun tavoittelemista - sen sijaan, että etsisi kansan parasta. Ihmiset, jotka olivat tuomitsemassa Paavalia, tiesivät kyllä totuuden, mutta heille oli oma kunnia, maine ja valta-asema paljon tärkeämpää, kuin totuus ja oikea tuomio.

Mietin usein Jumalan tahtoa ja suunnitelmaa Paavalin elämässä - näistä ulkoisista olosuhteista huolimatta. Olisiko meillä tänään Paavalin kirjeitä luettavina, ellei hän olisi ollut vangittuna? Oliko kirjoittaminen ainut mahdollisuus julistaa koko maailmalle Jumalan Pojan evankeliumia? Joka tapauksessa saamme olla kiitollusia myös Paavalia kohtaan siitä, että hän kärsi ja kävi läpi tuskien taipaleet tuottaen siinä ohessa valtavaa hedelmää. Voisimmeko me ajatella tapahtuvan jotain tämän kaltaista elämässämme - ulkoisista olosuhteista huolimatta?

Apt.25:13-27. Jonkin ajan kuluttua tulivat kuningas Agrippa1 ja Berenike Kesareaan tervehdyskäynnille Festuksen luo. 14. Kun he viipyivät siellä useita päiviä, Festus otti esille myös Paavalin tapauksen. Hän kertoi kuninkaalle: "Täällä on muuan mies, jonka Felix on jättänyt vankeuteen. 15. Jerusalemissa käydessäni juutalaisten ylipapit ja vanhimmat esittivät syytteen häntä vastaan ja vaativat hänelle tuomiota. 16. Vastasin heille, ettei roomalaisten ole tapana jättää ketään syyttäjien armoille, vaan syytetyn on näiden läsnä ollessa saatava puolustautua syytettä vastaan.

"Näihin ylpeisiin sanoihin kätkeytyy totuus. Roomalaisilla oli erinomainen oikeusjärjestelmä, mutta lakia käyttävät ihmiset eivät aina olleet yhtä korkealla tasolla. Inhimillisten tekijöiden vuoksi oikeusturva Rooman valtakunnassa usein horjui. Siitä on monia esimerkkejä Ut:ssa. Tunnetuin on oikeudenkäynti Jeesusta vastaan ja Pilatuksen menettely siinä. Nyt Paavali koki jotakin vastaavaa Kesareassa. Feeliks olisi tahtonut häneltä lahjuksia ja piti häntä vankilassa, koska se oli juutalaisille mieleen. Festuskaan ei vapauttanut häntä, vaikka oli vakuuttunut hänen syyttömyydestään." [Novum]

17. Niinpä he tulivat tänne, ja viipymättä, heti seuraavana päivänä minä ryhdyin istumaan oikeutta ja käskin tuoda miehen eteeni.

"Apostoli sai taas kokea todeksi Jeesuksen sanat, joiden mukaan hänen opetuslapsensa yleensä ja erityisesti Paavali joutuisivat todistamaan kuningasten ja maaherrojen edessä." [Novum]

18. Syyttäjät asettuivat hänen ympärilleen mutta eivät syyttäneet häntä mistään sellaisesta rikkomuksesta kuin odotin.

"Tuohon aikaan oli paljon kapinoita, eivätkä murhasyytteekään olleet harvinaisia. Ei siis ihme, että Festus oli luullut Paavalin syyllistyneen johonkin vakavaan rikokseen. Olihan vanki ollut pidätetty jo kaksi vuotta, ja hänen syyttäjänsä olivat huomattavia miehiä, johtajanaan juutalaisten ylimmäinen pappi." [Novum]

19. He olivat eri mieltä kuin tämä Paavali joistakin omaa uskontoaan koskevista kiistakysymyksistä ja puhuivat jostakin Jeesuksesta, joka on kuollut mutta jonka Paavali väittää elävän.

"'Uskonasioistaan (deisidaimonia)' on sana, joka merkitsee oikeastaan 'jumalanpelko'. Se voidaan suomentaa myös 'hurskaus' tai 'uskonto'. Sen voitiin käsittää myös merkitsevän taikauskoa. Vrt. 17:22. Paavalissa usko elävään Jeesukseen oli ilmennyt tinkimättömänä alttiutena ja uhrautumisena. Kaikki tällainen oli Festukselle vierasta. Sekä kreikkalaiset että roomalaiset suhtautuivat yleensä ivallisesti ajatukseen ruumiin ylösnousemuksesta (17:32). Herää epäily, oliko Festus tähän mennessä ollen-

kaan ymmärtänyt asian ydintä, vrt. 26:24. Hän näyttää ajatelleen, että kyseessä olivat vähäpätöiset pikkuseikat." [Novum]

20. Kun en ole perehtynyt tällaisten riitojen selvittelyyn, kysyin, tahtoisiko hän lähteä Jerusalemiin ja antaa ratkaista asiansa siellä.

"Jos kysymys olisi ollut Rooman valtioon kohdistuneesta petoksesta tai kapinoimisesta tavalla tai toisella, asia olisi ollut selvä. Sellaisista oikeusjutuista maaherralla oli kokemusta ja ne hänellä pystyi ratkaisemaan. Mutta nyt puhuttiin jumalanpilkasta, ja siitä hän ei ymmärtänyt mitään." [Novum]

21. Tämä Paavali kuitenkin vaati päästä keisarillisen majesteetin tutkittavaksi ja pyysi vartiota siihen saakka, ja niin käskin pitää häntä vankilassa, kunnes lähetän hänet keisarin eteen."

22. Agrippa sanoi Festukselle: "Minäkin kuulisin mielelläni sitä miestä." "Huomenna kuulet", vastasi Festus.

"Huhut, joiden mukaan kristinusko julisti »lain loppua» olivat omiaan herättämään uteliaisuutta. Lisäksi on luultavaa, että heidän sisarensa Drusilla oli kertonut tavanneensa miehensä Feeliksin kanssa Kesarean vangin ja sen, että tämä oli tehnyt heihin voimakkaan vaikutuksen." [Novum]

Paavali kuningas Agrippan edessä

23. Seuraavana päivänä Agrippa ja Berenike saapuivat kaikessa loistossaan. Ylimpien sotilashenkilöiden ja kaupungin johtomiesten saattamina he menivät juhlasaliin, ja Festus käski tuoda Paavalin sisään.

"Monta suurta herraa oli paikalla, mutta suurin oli kuitenkin vanki. Ainoastaan hänen ansiostaan historia muistaa vielä heitäkin, jotka muutoin olisi jo kauan sitten unohdettu." [Novum]

24. Festus sanoi: "Kuningas Agrippa ja kaikki te muut, jotka olette täällä! Tässä näette miehen, jonka tähden juutalaiset sekä Jerusalemissa että täällä ovat joukolla ahdistaneet minua ja vaatimalla vaatineet, ettei hänen saa antaa elää. 25. En ole kuitenkaan todennut hänen tehneen mitään sellaista, mistä seuraisi kuolemanrangaistus. Mutta nyt hän on itse vedonnut keisarilliseen majesteettiin, ja siksi olen päättänyt lähettää hänet keisarin eteen. 26. Minulla vain ei ole mitään täsmällisiä tosiasioita kirjoitettavaksi hänestä herralleni. Siksi olenkin

tuonut hänet teidän eteenne - ennen kaikkea sinun kuultavaksesi, kuningas Agrippa - jotta tämän tutkinnan jälkeen tietäisin, mitä kirjoittaa.

"Vangin vedottua keisariin oli vetoamuksen mukaan liitettävä syytekirjelmä. Festus ei tiennyt, mitä hän siihen olisi kirjoittanut. Olihan hänellä juutalaisten syytökset, mutta miten hän saisi ne näyttämään kyllin järkeviltä voidakseen lähettää kirjeen Nerolle? Mitä keisari siitä ymmärtäisi, jos hän kirjoittaisi fariseuksista ja saddukeuksista, puhumattakaan nasaretilaisista ja nasiireista?" [Novum]

27. Eihän olisi asianmukaista lähettää vankia matkaan ilmoittamatta samalla, mistä häntä syytetään."

"Mielettömältä' on varsin lievä sana kuvaamaan maaherran pulmaa. Mutta hän oli itse syyppää ongelmaansa. Hänen olisi pitänyt jo kauan sitten vapauttaa apostoli." [Novum]

